

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

РОК V.

Нови Сад, пяток 28. Септембра 1928.

Ч. 37 (195)

ДЛУЖНИЦИ! НЕШКАЙШОМУ ЧИСЛУ ПРИЛОЖЕНА ЧЕКОВА УПУТНИЦА, ЖЕ БИ СЦЕ ПОСЛАЛИ СВОЈО ДЛУСТВО.

Гу лепшим газдованию.

Какди човек так гајдув, јак апа. Кельо газдох, скоро тельо и газдовати; но с гладом на циль, котру ма једно газдоваше, можеме разликовац:

а.) газдована, котри су варобиц лем тельо, кельо им за природан живот потребно и

б.) газдована, котри роби за вијац, за ћо веќши хасен.

С гладом на способ, на котри ше газдус, можеме разликовац:

а.) газдована, дзе ше роби през разумована по старим добрим обичају т. ј. традиционално и

б.) газдована, дзе ше зло дас трудза зос свидому волју и зос вихаснованьем шицких средствох, да посагију одредену циль т. ј. газдују зос разумом, рационално.

По старински газдују на приклад дасди народи на Балкану и Русиј. Вони и пешка иже ору зос древенима плутами, а јакима орали и ја праділове. Рационално газдују на приклад Немци. Вони ше служка зос найновшими машинама, котри видумала наука.

Напо газдоваше вельо блажей гу исмејскому, як гу балканскому, шо значи, же нашо културно стане, не таке ніске, як то дахто задумуе.

Ми газдусмо за вијац и рационално, бо нас на то сам живот примушел и видавигнул. Народ видел, же јак газдују и напредую околи њного Немци и Мађари, та и вон пошол по ја драги, але немал своју интелигенцију, немал на Јого језику књишти, так тога рационалне газдоваше не могол зошицким иорозумиц и знама напредовац.

Цо човек не разуми, за токо не може ше одушевљивац. Зато у нас ишла кажда робота чежко.

Немаме друштва, кооперативи, бо прешилоц була така, же наш народ стражел виру до таких роботох. Џого капитал страдал па вельо милиони у цудзих рукох и то народу усадило до шерца недовирије.

Страдање разумному чловеку слуји лем за поуку. Зато же страдала сијецка цукрова фабрика, Земаљска Банка и т. д. вато не треба да стражиме виру гу каждей роботи, але ипце а вејшу виру створме на тих руинох нови друштва з новим капиталом, але тераз будземе газдовац поучени зос власнима руками.

На главним засиданију Клуба Земаљаца 23-го септембра 1928. року

собрани положили фундамент единицу нашему новому друштву, котре под фирмом «Кооператив» будзе посагивац и давац својим членом пенсии под штитреш; будзе куповац машини, плуги и т. д.; будзе предавац нашо зарно и будзе ше старац у слоги зос Р. Н. П. Д. за просветите напредоваце нашего народа. Основателј Кооперативи су: Михајло Мудри парох и председателј Р. Н. П. Д.; Юлиј Сакач, керстурски новтараш, Јанко Шандор директор основнай школи, Василь Гудак, Јаким Дудаш, Данил Рац, Мойсей Провчи, Осијф Рац, Емил Сопка, Дюра Чизмар, Јанко Симунович, Осијф Будињски, Дюра Макаи, Јанко Нац, Штефан Пануга, Михајло Ђокуња; Мефод Дудаш, Јовгениј Гербут, Данил

Жижник, Штефан Нади, Јовгени Макаи, Штефан Няради и Евгени Хербут.

Прометни капитал Кооператива је 110.000 Динари, а одничателњи капитал 1.100.000 т. с. један милион стотисечи Динари.

Зос папирим власним капиталом одвituјеме за нашу роботу, зато мame полну надјеју, же руски народ нас будзе помагац и буде ве-риц својим.

Кооператива,
Р. Керестур.

У нашим отечеству

Полит. положение.

Посланци радикалнай партији отримали засиданис, на котрим је указало, же Вукличевич ма некшина. На тоје засиданис не пришли члени Главнога рад. одбору. Видио, же вони популцели у својиј акцији процијив Вукличевича, бо је једносц партije сре затримац. З тога виходац, же и нешкайша плада остава за дугуше време. Опозиција и даље гоњи снојо. Прибичевич и Мачек давају изјави, котрих ніхто не слуха, бо вони не мају програма и кажди види, же ше вони борја лем за власцем.

Помоц гладним. Министер Ар. Корошец звал засиданис, на котрим ше бешедовало о тим, на јаки способ ше поможе тим крајом, котри пострадали од суши. Засиданис присуствовал министер социјал. политичке Барич, министер Земаљства Адрич и председателј друштва „Червенога Креста“.

Збили ше ладі на пристаништу у Земуну. Ѓедна паша лада, котра превозковаца путникох до Београду вцерела до ладі, котра одхорзела до Бејча. Обидва лади були полни зос путникох, але на ћесце ніхто не настрадаја.

Нова државна по-живичка. Наша држава давијла по-живичку у Немецкай у предисци 100 милиони златних маркох. Немци

нам буду лиферовац мате-рија, котри потребни је пољишанја наших железница.

Гладни рок. По шких знаках указаје је, што рок будзе бара че-за житеља љох Чарџеј и иниција љох људских краја. Того рочна суши шицко у-ништела а резервама од прешлого року ист., па житеље зос страхом патра на жи-му, котра ше приближује.

Вељке нешесце до-годзело је на пондевлок при Новим Саду. Једно ве-селе друштво, котре през-цалу воју мулатовало сцело је на рано на пондевлок автомобилом пресиј коло-варошу. Кед на 4 години рано преходзели желејну драгу при Новим Саду на ишод особли воз, ћо иде зос Суботици, заланел ав-томобил и мулатовникох та их на 200 метери пред со-бу дриљаја. Шицки 5 особи, ћо були у автомобилу нашли свою шмериц у напитим станову. Чи не то палец Божи?

Настрајали 5 вала-лици при Требиню пре вељ-ки дњажджи, котри је вил-јали над њима. Статок и хи-жи однесла вода и так ис-то и покивљене. Желејна драга Требине-Лапова ааси-вана зос жему, котру вода а брегах напесла.

Перши шніг. По горах у Словенији и Хорватской пошадаја перши шніг. Вељка чека скојом. Прето и при нас насталай хладни дн.

Претплачујце ше на „РУСКИ НОВИНИ!“

Лемковщина.

У горох Карпатах (Бескидах) од Санока до Нової Санчу живе одломок українського народу, котри себе воля Русинами.

Тоти Русини бешедую іншак як по други Русини-Українці. Вони наглашую слова по польськи, нир. молоко, теля, голуба, а кром того маю вирази, яких нігдає у українським язису нет, а именно „лем”, вецка „лак”. Од слова лем стала і назва Лемки, Лемковщина. Лемки тим ще одлікую, же ще своєй бешеди гвардо тримаю. Хоч дзе пойду, до Америки чи до других країн, дзе не чую своєї бешеди, Лемки вже бешедую по своїому. Лемки маю і своє пособне облечиво, котре так исто чуваю. Але у остатніх часах видай ще вілив варошу і на Лемково облечиво.

Лемки живо пайдалей ви-сунти на заход од цалого руско-українського народу. Вони сушедую зос другими народами, з Поляками, Словаками, і зато і їх бешеда має примишки и польськи и словацьки. Живот Лемкох од давна є чешки, як обично людах, що живо у горох. Зато і Лемки глядаю себе лепшу долю-щесце за моріом у Америки. И вельо од іх, котри пошли до цуддани на чешки роботи, пришпоровали себе красни пепе-ж, и зостим ще указали, ще сусцели до роботи и оцадни.

На просвітно-культурним полю Лемки стоя бара слабо. Апальфabetизм - неграмотносць ище у таким степеню, як перед чо роками. Нет школох, нет читалньох, ист книжкох ані новинох.

Як сом спомнул Лемки уж и народне своє облечиво зрудну и облекаю польське. Приповеда тамошні интелігент народолюбець, же кед прийсц до Церкви віндею, чи во ішвето, то увидавши летицькох облечених у модни панський шмати, били галери, машн, а данвки гадважких сукнях и лагових ципелох, а кед виду з Церкви и дочнечи знімі бешедовац, дознаніше, же не знаю ані читац ані писац.

Лемки як видзиме добри наш народ. Працовац сцу и любя ощадносц. Тоги цла своїства вистаю, да знаме, же Лемки су здрави елемент, віраче племя у руско-українським народу, и же при добром просвіт-ованю Лемки ще можу роз-види на моции, здрави' конар руско-українського народу.

По тым, боки граніци у Карпатах (у польшайшій Чехословакії) живо таки істти Русини, котрих бешеда має примишки словаків (вони ту помішані зос Словаками, ис живо у компактній масі). Од тамада, ох тих Русиніх прийшли напто прадідо-

ве до Бачкі. Кажди пін-страни може ствердзіц, кед видай живот Русиніх у Бачкі, же и їх темельни свойства су дзека до роботи и широровносц, хтори свойства робя человека вредним и котри свойства поставили бачкіх Русиніх о бок культурним Немцом.

Вітай Кресте дорогий.

Вітай Кресте дорогий,
На котромъ Спаситель мой,
Вілья росіцькі и умеръ,
Чтобъ спаси ліхітъ людей.

Подъ тобою трячи впакъ,
Якъ на Голгоху ішовъ,
Однакъ тебе не юдзяль
Лишъ подвесск и брасть ановъ.

О чоку, Кресте святий,
Такъ не люблю я тебе?!

Только люблю свѣтъ, выгоды,
А не больше самъ себе.

Много разъ у своєму житю
Я тебе, Кресте, стрѣчая,
О ако мало разъ тебе
З охотою пріникать.

Ось сего дня, Кресте мой,
Беру тебе на рамы
И пойду ясладъ я Іисусомъ
А Ось не опуститъ мя.

Широм швєта

**Предсідатель ки-
нейської республіки** Чанг Цо Ліншу готовся ще, да приме катол. виру и кед постал диктатор. держави тэди престал лумац на воскреснене. Зос собу віше пошел інцеркі. Кед ёдного дня була бешеда у французким конзулату о вири, вигагнул Чант інцеркі і гварел: Патице и я цознам вашу вири.

Богати кондуктер. Польска влада одредаела, позраціц назад цали маёток фамелії Соболевски, котри дірал Іусія конфіскувал. Маёток віношне даскельто тисячи ютра. До тегаз ще зявілі 23 особи як наслідники Соболевскаго. Найщіліші ёден кондуктер у Познаню, котрого жена походзі з тей фамелії и вон

достал уж 10.000 котра жеми при варону Вілни.

**Румунська залапе-
ни.** У Букуренцту отримано собраціе роботікох, котри послали меморандум до Ліги Народох у Женеві и на-тало, да ще зазежне, же би ще румунськи залапени, котрих ест ище 20.000, поврацелі дома. Вони ще находза у чужким положе-нию и у вельких мукох, бо робя за большевікох най-чужких роботи.

**Еден французски ад-
вокат** на меню Маро Джако-
фери цриял, же на суду, будзе браніц Пунишу Рачи-
ча. Гваря, же його награда будзе віношиц пол мільона динари.

У Греческій рошире-
ла ще корота „денга“ т. б.

того величкого театра трая-
ли гозби и забави 120 дні
без престанка. Ту ще, по-
забивало 12 еари животин і
людзох на шмерц осудзен-
их 10 еари. То шицко зри-
бено пре веселе и забаву-
за публикую.

Ту кром людских и живо-
тинських жертвах представляло ще и друге: к. пр.
представляло ще ту и буря на морю. представляло ще ту цалу війну морську, бо тот театр простор могол ще у час у воду временіц а у час у красну заграву, а онег у лес зос прекрас-
ними и зос далеких крайох ішчіякими птицами. Места за людох у тим театрі було 100 еарі.

Кед пойдзіхе до Риму увидзиме и тово велике зда-
ніс: „Титов театр“ — або
„Колосеум“, дзе погинул превелью животин — а поумерало и було замучено християнох на еарі и еарі пре Христову святу вири —
ту у тим римским Театру.
Стой и искна тово зданіе

на памятку шицкому швєту.

Колосей ма форму як би
вайцо. Тот театр дравел
щес зос шицким іншак як
щес прави нешка театр. По-
зорница або як ю римляне
волали „Арена“, то сст дає
щес представа дакала, була
у штретку. А ташадзі уна-
скілі були сами шедзеля
и то віше вісце и вісце.

Тоти шедзеня так були
преплещені зос віселікими
гонкамі и гарадичамі, же
щес могло уходзіц и віход-
зіц и зос другима ще сход-
зіц без ставаня и наруш-
вання мира и порядку.

Под самим театром у фун-
даменту були вікоці, и
направени 80 обласнія за
живіри. Було тут 22 цемніці
за християнох, які були о-
судені на шмерц пре своё
віронсповіданіе, а поганом
за забаву и радосц. Було
ту долу и други хижі за
ріжки ствари и за облечения
у часу дредставох.

Шедзеня були у тим те-
атру так: у першым шоре
ко ще „подиум“ волал було

УУУ ФЕЛЬТОН

Образки зоз Риму.

„Колосеум“

Два роки по азицким унітожжю Брусаляма и то по цару Титу, так, же камені на каменю не остал — до Ісус уж скорей бул предмазал, исти tot Тит Флавій Веспасіян, як го римляне звікли волац, седмірзешат роки по Ісусу Христу як побудітель цад іспанілівим народом жидовским дал копац фундамент при златній палати Нероновій и у долу цокедзі бредзка Палатина Целия и Есквіліна и то фундамент гл/боки величаней будовні (здания) у Риму по ще и нешка вола и видно ище: „Колосей“ або право мено: „Амфітеатр Тита Флавія“.

Колосей с найважки и найстарши театр у швеце. Правель тут театр триец зоза жидзи, що их Тит при-

вед до пеколі до рабства зос Брусаляму до Риму. Спомнули сёбе жидзи слова Ісуса Христя, же их сцигне велька кара и ниволя із их жестоки шерка и непо-
слух божей ласки и опомене-
ни. Ето ту на сажим себе дошчечели туту кару — кед патрели своима очамі раз-
валині Брусаляма и ар-
каса Божого Храма Бруса-
лямскаго. Кед муніци зос
своіма руками із зоз 8 рокі
тот величави театр Титов
будовац, при котрим ані ёден
нешиб писніц — у тей чешкій роботі, дзе робили
сами жидовски зарабровали
зос своіма руками, погибу-
ло их ту всіці як 12 еарі
жидох.

Колосей, як ёден угори
гваря, важни и пре того,
же то едине зданіе, котре
сами жидзи подзагли зос
своіма власніма руками и
жулями на руках.

При отвореню швєточним

як при нас „шпаньолка“, лем вельо опаснайша. Хороту преношу суньоги. З кождай хижки виношую по 5 умартих кожного дня.

Гунар на судзе. У Американським варошу Вашингтон до суду принесли гунара, котрого тужела пани Феклен, же ю покусал. Вона жада од властительки гунара, же да сї заплати 10.000 долари.

Нови крилатици. Да Сиєрва, французьки пілот спровів на крилатици таки апарат, по котрим ще крилатица може давигаць и спуштоваць вертикально. Вони ще спущел зос 2000 метери високосці. Застановел мотор и дас 2 метери понад жему заш мотор запалел. Його винаход будзе хасновити, бо крилатици не буду потребаца тельо места за спуштование и за давигане.

Драга агітация. Но- вани пишу, же член американської національно-демократичкої партії Рескою дарозал

на виборанки 4 мільйони долари. Иста тата партія потрошила 750.000 долари на агітацію през радіо, а 500.000 дол. на агітацію медзі лемлед'янцами. Тоти новини пишу, же то не вельки суми, бо єст и таких півдніх людзюх, котры рэсікаю на виборанки 8—10 мільйони долари.

Конгрес Бамбакорж зос цалого швейца отримує тих дњох у варошу Келну под предсідательством познатого професора Ризера.

Озеро у пустыні Сахара. Енджељер др. Балтинашол, женустиня Сахара при Каатаби вельо вінша од Средземного моря, и же там єст вадали. Мунічло дараз там буць озеро, котре було длугое 320 килом. а широке 120 кілом. Тераз ще думаю тим, чи би тоді озеро могло ще замініть морем и так пустыню претвориць на плодніту жем.

Зос нашіх валалож

Андріяшевци.

Дня 19. септембра торжествено зме випровадзели до вічного покоя Якима Рац, Ховане' окончел Міклошевски паноцец в двоме римокатолицких: Роковски и Андріяшевски.

Многочислені народ — Русини и Хорвати — інвідок е, же млади Яким бул

чесни и добри чловек, інінік и газда.

По оловей шімерци, ктори 1914. року у воінни на Сербії умар, красне гаудовство шумне повекшал.

Умар у Вінковцах у шіматію 17. септембра од чешкій хороти — тифуса.

Охабя за собу жепу и дзецько, мацер и братох, с

хторима крашце и алагодне жил.

Вічная памят!

Міклошевци.

Цупли юніцей преславені у нас на кирбай.

Перши ювілей славела наша церква, бо ще у тим року навершала дваццорочниця, як одслужена у новей церкви перша Служба Божа (на яр).

Други дваццорочин юбилей славили нашо паноцех: о. о. И. Ванчик и М. Харіовати, декан и канонік др. Шимрак, др. Калай. Вони преславили дваццорочницю як су поспіщені за паноцех и як служили перши Служби Божі.

Пре важливи причини др. Шимрак и др. Калай не могли присц на саме торжество.

Ювілярцом жичиме — ит многая!

Кирбай преспровадзены добре и краине, а красна спісеньска хижка дала при-

ники, же було и госцох досці.

Шумнейше би було, да млади госці меней пили, та би ще не піврацеля. Але добре прешли, бо народна присловія гвари: Пијане и шалене Бог чува!*

Р. Керестур.

У нашим валале трафело ше нещесце худобному Кирилові Мудри, бо му 16. IX. 1928. сторела хижка! Огень настал вечар, а не можанац як ще відапело — газду дома не було, бул у Срімі лем якедляре були у обисцу. Чкуду ма бара вельку.

Зос Р. Н. П. Д.

Наша пані учителька Мелана Іваніч зос Клевеланду даровала на фонд Рускій просвіти 1400. дінари, и с тим видліво указала, же ми почитує народну роботу. О, кед би ще и други унатрели на ю!

Жичиме сї цире: „На многая.“

НА ЗНАНІ.

З місяцем октомбром започиня ѹе остатня штварціца рока — за претплатників — единей нашої рускій газети у Югославії „Руских Новінох“.

Престо долу викладаме мапи обрапцік — Статистику — претплатників и претплати, да ще улатриме до нього, и видзиме які каме и як стойме з глядом на нашо культурно розвиванс у пісемству.

осудзены на шімерц — по у той час найбецей було осудзено християнох превіру. Ту були и давери, віходи, дзе кіношовали мертвых, або рапстых при борбі гладіаторах. Шіцок тут театр бул високу 49 мет. Зоднuka було цементоване и обложене ясом храмером. Бул зоднук прекрасно украшени зос елікарійом та зос црекрасно вінкітим пінівама (чиликом).

За време представи на гарнуло ще ту людзюх як плюси. Глава до глави було так збито, же єдно яблуко не могло да спадне на жем. Ізвіром тим дзівім, то их пушчали на людзюх, або то ще зос гладіаторима борели, не дали есц през всей дні, да так лепіце виглашнути штрашнейші ще боря и назалюю на жертву.

Медведцы, левы, фаркаши, тигри, риси, леопарди то ще клаю медаи собу. Вецка пушчало ще на людзюх то були осудзені. А зос піма ще борели и сами гладія-

тори — а то щицко у радиосці поганьскому швейці. У театрі були таки, що мали вадачу старац ще, да тих животинъюх віше будас на досці и спровадзували их зос далскихіх краін швейці, зос Африки, па зос давнихіх краін, да ніяч не похібі за театр.

Кед не уж так длуго клали сами животині медзи собу, а остало уж мале число чи медведзох чи тигрох, чи левох чи шицких ведиак но у меньшим числу, ишли ще зос тима хіцніми іконамі гладіатори борці. То були паймоцнейши люди, зос піма ще пасовали, клали и борели іт. Но скорей як гладіаторе ще спуцеля на арену (до театру медви якірі) — обращали ще гу цесару у ложі (на престолу) та го так поздравіли зос тима словами: „Ave Caesar, morituri te salutant!“

По руски: Вітай Цесаре, поздравляме це ище пред шімерц!

Вецка вони оборужані у

ту вищішне место, дзе щедал лар, а край нього на почесних представах сенатори и дівіци, котры нальли богом вічне шветло. Так и ту видзиме поганьскіх дівіц зде ще кладзе, вікінг ще понад шицких людзюх, бо вони пре их службу богом ти заслужели, а чи ми свой дівіци, апачи, так високо поштусме и вікінг ще понад остали швет?

Почитуйме их, бо док ізме добрих монахіньох и монахіх, дотля наздаваймо ще, же слухо боже нам инде будзе шиціци а дікіжик та роса небесна спадне на нас!

Царска ложка, цо ю волали „Буланнар“ була як дамкі престол зівішенні понад остали швет. Около цалого „подня“ першого шора, бул ограждени и заштучніши зос бажром и златом обложені цементовані мур. У других шорах поза „подня“ висше шедзели вітезове (вамесніци), и рижні достояні свінніци, державни служб-

плату за този 1928. рок. То ище смущава! Так далеч иск не годно! Ми не можеме да докажем, че можеме да докажем, че иск е задармо! Нас коштали Новини на тиденъ коло 1.500 динари! То ище вие в готовим шапки! А уплата придава ледко 500 динари тежкото!

Прето посылахме Чековици уплатници шицким претплатником — а окреме дължността им помени, че би намерили своято дългство, бе озбильно даваме до знания шицким Русином — а посебно предплатником Руских Новини, че кед не виплаща у тим мешащу

престаню виходац Руски Новини, — бо на борбите нигде на шицките не видаха новини, а дългство и так виждаме на трошок дължните.

Било би ганьба, да пренебрегнеме до тога дойде. НЕ ДАЙМЕ ДА ДО ТОГО ДОИДЕ! Прето кеди кетри ище не уплачел свою претплату пакораз посыла! Прето чесц и свидомост руску очакуваме, че то кеди и пороби!

Зас руским поздравом!

За Р. Н. Н. Л.
Михаил Мудри,
Представител.

Статистика претплатници на Руски Новини до 20. септ. 1928. р.

Кеди залад.	Келло вс претп.	Платено		Нич на платене на 1927. р.	Не платено за 1927. р.
		за рок	напом.		
1. Русия-Кересбург . . .	256	101	26	129	19
2. Копур	108	53	8	47	11
3. Бордюв	112	40	14	58	15
4. Пари Сад	9	3	2	4	—
5. Нова и Стара Вербас . . .	20	5	3	12	4
6. Жабаль, Тител, Темен- рий, Палашка	5	2	1	2	2
7. Торка, Кула и Мали Ильош	12	4	1	7	3
8. Петровци	39	13	1	25	0
9. Маклошевци	27	12	—	15	0
10. Бачинци	9	6	1	2	—
11. Даково-Грибив, Градец . . .	5	1	1	3	1
12. Щед и Берислав	21	7	1	13	1
13. Адринишичи	4	3	—	1	—
14. Митровица, Дивеш	4	2	—	2	—
15. Шипковица	18	2	3	13	4
16. Андриевци	5	—	—	5	—
17. Равно Село	3	1	—	2	—
18. Вуковар	4	—	—	4	2
19. Брчка, Пријевор, Ср- бина, Босна	7	2	—	5	—
20. Крикелци, Загреб	10	3	1	6	1
21. Америка, Канада	30	9	—	21	—
Видно		708	279	63	376
					77

рукох ишли до арени до борби и так иже борели на живот и смърт и то шицко за шицки и забаву поганъ скому шицу. Кед страшни жири фалати меса човеку повиривал у тей борби, тога посакъска публика од великолето вешеля и шицка, аж кляккала! Било и таке же сами гладиатори медии собу иже били, клали — а народ кляккал. Кажди хто бил осудзен на смърт у римским театру могол буц сигурни, же то вихто вешей не помилува. Сдило иже мотли вимодлък помилование у десара лем дивици весталиници.

Тоти страшни борби у театру траяли целими дни, тиждани, месеци и роками. Ми иже нешака у чуду питаме, як иже могло найти людох и то високого рода, па людох учених, же иже не мал тельо шерица, тельо чуйствия людности,

да иже стане на обрану тим людох до гинули без причини и то лем за радосц цесара и людзом. Нитаме иже, чом и. ир. Цицеро до знал так крашие бракъц у своей бешеди: „Сисего рто Milone“ единого человека, тега ту не знал стануц о обрану ближнъго невакого и тельних сарох — але до веци кляккал, вселел та над таким штрашим звижком. О страховита людска заблудо! О страшне понятие о човеку! Кед човек страхи осечай людкосци, любови ти човеку, зайде дюраз о страховиту заблуду. Вон иже почие кланъц своему егоизму, а зос иного видзе тиранизам и так постане човек жири у людской сподоби.

ЧИТАЙЩЕ
„РУСКИ НОВИНИ“!

Шветочни Отпочивок

Неделя 17.

ЕВАНГ. ОД МАФЕЯ

ГЛ. XV. ЗАЧ. 62.

Не звичайно нам слухац нашого преблагого Спасителя так оштро гуториц, як го слухаме нещка претваряц ти жени поганки кананейки. „Нест добро отиши хліб чадам и поврещи лесом“. Иисус присподобуе поганох ти пъсом. Прето то роби праведни Иисус? За сигурно, же ма на то причина. Иисус видел як погане зос своим кривобожством погубели у човеку наикраше близкествене дло боже чо го сама десница Свевиняго положела до нашей души, да нас виже зос Створительном нашим на тим шицце, и да нас як посланик — ангел божи — приведе ти Цъмому до вичного царства, — а то е Своеист наша. Зведена совисц у поганох по кривей вири звела их на криву — алу драгу и одвоздела их далеко от Бога. То било жаль Иисусу. Прето так оштро покарал жени поганку, а по ней и шицких поганох, по пошли по кривей драги живота пре погубену совисц. Зла совисц то наикраше нещесце за човека на тим шицце. Як иже може тога превидна сила божка у души нашей погубиц, як може постад зиа, и човека зробиц подобного ису, то у следующих толкованъях пъдзельници евангелийох разясняме побожним читателем Руских Новинкох.

I.

Причина погубеня нашей совисци су различни и вели. Перша пайглавнейша причина е слабосц нашего, по гриху посемнестого духа, и познанства, котре слідуе з

нього. Тоти два слабосци робя у нас тога, же глас божи, котри же озыва у нас, и не чую; або шветлосц того ангела божкого не видза и не обача. Бог наиме з наим гуториц з такими, як и ами. Вон иже з пами сочетава през наш дух; през разум и шерро. То су канали по котрима пуща до нас воду живота — ласку свою. А шерцо човека на язъль, — може полюбиш и зло, па и разум пощагнуц за собу, таини човек постане погубен у свояй внутрника. Такичловек — природно —, тот глас божи — по котрим Бог бешеде з човеком — не похопи так чисто, так право, так ясно, так праведно, як би по божким одредзеню требал понимац ствари у себе, бо пре тот циль сотворел Бог у чловеску совисц, да му будзе гласник божи. А людзе пре свою духовту цемноту и пре грихи тога глас пременили на руби, — на спак, — на криви глас. Нечувени, грихи творели погане, — о „котрих не ест подробно глаголати“ — гутори св. Павло, а думали, же добре робя. Предавали людзох, одрущовали дасци до пещерох, жертвовали на огнь людоах, блуди творели на чесц своих божкох, заведли многоожество и т. д. — а при тим научовали и тримали, же то так мушки буц.

А келло ест вшелячини у християнох, за цо думаю, же добре, а вона ест зле пред Богом. От тимай себе кажди раздума, бо гвари ся. Писмо! (Причей Соломонових 17. 25.) „Суть путие множащя права бити мужу, обаче последня их зряти во дно адово“.

Михаил Мудри.

Нашо претплатници

Обновели претплату следующи п. п.:

Янко Стрибер 186. Коцур	за 1928. р.	100 дил.
Василь Сабадаш Р. К. 861.	" "	100 "
Евген Чордаш Коцур 149.	" "	100 "
Штефан Няради, тартовец Р. К. "	" "	100 "

ТАРГОВИНА

Жито	Дил. 242—245—
Кукурица	300—302—
Ярец	280—285—
Овес	215—220—
Раж	290—295—
Отруби	210—220—

БЕРЗА

Берлин I злата марка	13·55 д.
Будим 1 центи (релеб)	9·90 "
Италия 100 лира	31·6—
Бухарест 100 лей	34—
Лондон 1 фунд. штерл.	27·6—
Нью-Йорк 1 доллар	56·80 "
Париз 100 франки	224·70 "